

styrket udbygning af arbejdsmarkedspensionsordningerne.

Så nuvel, det kan godt være, at der for så vidt angår den mere private opsparing har været en afdæmpning i interessen i slutningen af 1998, men når vi ser på, hvordan arbejdsmarkedets parter har prioriteret opsparingen i tiden efter, så synes jeg, det giver anledning til en vis optimisme.

Med hensyn til SF's bud de senere år, hvad angår efterlønnen, vil jeg med et glimt i øjet sige til hr. Aage Frandsen, som redeligt har orienteret om SF's synspunkter vedrørende modregning i kapitalpensionen, og spørgsmålet om mere fleksibilitet har også været inde i ordvekslingerne mellem SF's ordfører og andre partiers ordførere, at jeg må næsten forstå tingene således, at regeringen sammen med forligspartierne i hvert fald på en række områder har lyttet til SF's råd, men at vi, for så vidt angår modregningen og måske også fleksibiliteten, ikke er gået helt så langt, som SF gerne havde set.

Jeg tror imidlertid, at når vi kommer et par år frem, ja, måske allerede i løbet af et kvartal, så vil vi opleve, at også SF og Enhedslisten vil være blandt dem, der kan se fordelene i den nye ordning, og også vil være blandt dem, der vil anbefale danske lønmodtagere og andre at undlade at fravælge bidrag til efterlønsordningen.

Jeg tror det, og jeg synes, historien giver be- læg for at nære den tro. Den socialdemokratiske ordfører har jo nævnt, at der var partier, der ikke var vildt begejstrede for ordningen, da den blev indført i 1979, og siden har vi set, at der også fra de pågældende har været en varm anbefaling og et varmt forsvar for at bevare ordningen i den tidligere skikkelse.

Jeg skal slutte med at sige – og det er en bemærkning til fru Jette Gottlieb – at der er jo ikke tale om, at vi generer borgere over 60 på grund af reglerne om aktivering. Det er et spørgsmål om, at samfundet forpligter sig til, når nogle stiller sig til rådighed på arbejdsmarkedet, hurtigst muligt at skabe bedre forudsætninger for, at de pågældende kan komme i beskæftigelse.

Jeg vil slutte med at takke forligspartierne for forhandlingerne frem til lovforslagets fremsættelse. Der kan være lidt tekniske problemer, som vi ser nærmere på. Det er jeg naturligvis indstillet på og siger tak for den velvillige behandling fra de flestes side her i dag.

(Kort bemærkning).

Mogens Andreassen (DF):

Jamen jeg vil da godt takke ministeren for det svar, jeg har fået. Resten får jeg måske senere. For jeg spurgte også, om der var lavet aftaler imellem regeringen og forligspartierne uden for efterlønsaftalen, som fastsætter nogle grænser for, hvor langt efterlønsperioden skal løbe, og også, om der er tale om en begrænsning, før man foretager en evaluering.

Så vil jeg da godt sige til arbejdsministeren, at jeg synes ikke, at der er tale om, at filmen er knækket. Jeg synes mere, at man har lavet en dårlig film, som man ikke har mulighed for at få billetprisen tilbagebetalt på.

Det, vi kritiserer ved denne efterlønsordning, er, at den er forringet, og vi mener, at når vi ser det her på bordet, jamen så ligger forringelsen i, at man bruger pensionerne som modregning i efterlønnen. Man afkorter pensionsalderen, så man også forringer vilkårene for dem, der går på pension, når de er 65. Det er det, vi kritiserer ved loven.

Og så kritiserer vi, at der ikke er lavet en personlig konto for dem, der indbetaler bidraget, så de har mulighed for at få pengene tilbage, hvis de ikke benytter efterlønsordningen.

Aage Frandsen (SF):

For at få det på det rene, hvor vi klart er uenige med regeringen, og hvor vi er mindre uenige, og hvor vi måske er enige, vil jeg godt uddybe noget.

Jeg vil godt starte med at sige, at SF i 1978, da efterlønsordningen blev indført, stemte for efterlønnen. Vi stemte for efterlønnen, fordi det var en fornuftig ordning, der sørgede for, at mennesker, som ønskede at træde ud af arbejdsmarkedet, fordi de simpelthen ikke kunne klare arbejdsmarkedet længere eller havde behov for andet, kunne gøre det.

Det gav også mulighed for, at andre mennesker kunne komme ind på arbejdsmarkedet. Derfor var vi klart tilhængere af efterlønsordningen. Det var i en situation, hvor der var arbejdsløshed, i øvrigt altså en arbejdsløshed, der ikke var anderledes i størrelse end i dag. Det ændrer ikke ved, at udsigterne i øjeblikket er anderledes, heldigvis, med hensyn til beskæftigelse, end de var i 1978. Men der var altså rent faktisk en arbejdsløshed dengang, der i mængde minder om den i dag.

Så vil jeg godt understrege, at vi er klart imod kontingentforhøjelsen, og vi er klart imod,